

๑๑

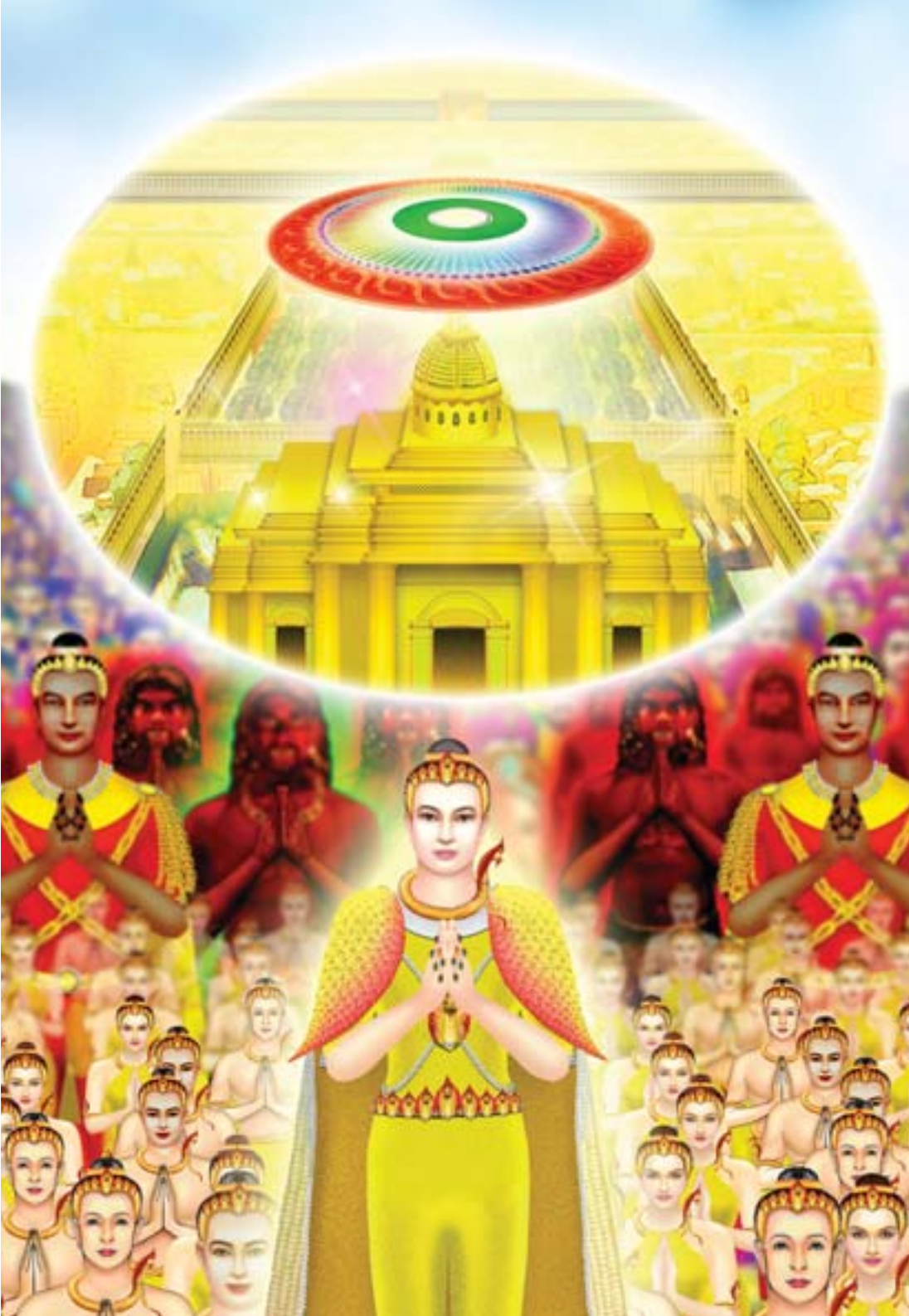


ผู้ชนะสิบทิศ

๔

(พ ล า ญ ุ ภ า พ แ ท้ ง บุ ญ)

ไม่มีผู้เสมอด้วยปัญญา เราชี้มือไปในที่ใด คือ ที่แผ่นดิน
ภูเขา บนอากาศ ในน้ำ และในป่า อาหารทิพย์ รัตนะทุกอย่าง
ของหอมทุกชนิด ยวดยานทุกชนิด ดอกไม้ทุกชนิด สิ่งที่เรา
ปรารถนาเข้ามาหาเรา เราเป็นใหญ่กว่าเทวดา และมนุษย์
เป็นผู้สมบูรณ์ ด้วยรูปลักษณะ





ผู้ชนะสิบทิศ ๔ (พลาญภาพแห่งบุญ)

๓๒๕

สังขารร่างกายของเราทุกคน กำลังเดินทางไปสู่ความเสื่อมสลาย ร่างกายที่เคยแข็งแรง ก็อ่อนแอลงไปตามกาลเวลา บัณฑิตนักปราชญ์ทั้งหลายจึงดำรงชีวิตอยู่อย่างไม่ประมาท เพราะตระหนักดีว่า คุณค่าที่แท้จริงและเป็นแก่นสารของชีวิตนั้น คือ การสั่งสมบุญบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป เพื่อเป็นเสบียงเดินทางไกลในสังสารวัฏ จนกว่าจะสามารถกำจัดอาสวกิเลสทั้งหลาย ให้หมดสิ้นไป ได้เข้าถึงพระนิพพานอันเกษม

มีวาระแห่งภาสิตใน พุทธาปทาน ความว่า

“ไม่มีผู้เสมอด้วยปัญญา เราชี้มือไปในที่ใด คือ ที่แผ่นดิน ภูเขา บนอากาศ ในน้ำ และในป่า อาหารทิพย์ รัตนะทุกอย่าง ของหอมทุกชนิด ยวดยานทุกชนิด ดอกไม้ทุกชนิด สิ่งที่เราปรารถนาเข้ามาหาเราเราเป็นใหญ่กว่าเทวดา และมนุษย์ เป็นผู้สมบูรณ์ ด้วยรูปลักษณะ ”

นี่เป็นคำกล่าวของพระเจ้าติโลกวิชัย วันนี้จะนำเรื่องราวของพระองค์มาเล่าต่อจากตอนที่แล้ว หลังจากทีพระองค์ได้สร้างมหาทานบารมี และได้ตั้งความปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคต ทำให้สรรพสัตว์ทั่วทั้งโลกธาตุต่างยินดีปรีดา พวกกันตั้งความปรารถนาที่จะหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะในศาสนาของพระองค์ โลกในยุคนั้นสว่างไสว



ผู้ชนะสิบทิศ ๔ (พลาญภาพแห่งบุญ)

๓๒๖

ด้วยแสงธรรม เพราะทุกคนประพาสปฏิบัติธรรมกันเป็นปกติ

*พระองค์ทรงอาศัยอยู่ในรัตนมหาปราสาท ในปราสาทแก้ว มีสิ่งที่ทำให้รื่นรมย์ใจมากมาย รอบปราสาทมีนกยูงรำแพนหางสวยงาม มีหงส์ทิพย์ส่งเสียงไพเราะขับกล่อม และหมั่นกการะเวกก็พากันขับขาน กลองทุกชนิดดังขึ้นเอง พิณทุกชนิดก็ดังขึ้นเอง เครื่องลั่นคืดทุกชนิดบรรเลงเองอย่างน่าอัศจรรย์ และยังมีบัลลังก์ทองใหญ่ที่มีรัศมีสว่างไสว ตั้งอยู่ในกำหนดพุทธเขต และในหมื่นจักรวาลเรียงรายสวยงามมาก

ในแต่ละที่ จะมีต้นไม้ประจำทวีป ต้นไม้ประจำทวีปทั้งหมดต่างส่องแสงสว่างเป็นอย่างเดียวกันสืบทอดกันไป หญิงนักร้องพ่อนรำก็เต้นรำขับร้องไป สร้างความเบิกบานสร่างใจให้พระเจ้าจักรพรรดิ และยังมีเหล่านางอัปสร ประดับประดาด้วยเครื่องประดับทิพย์สวยงาม พากันมาปรากฏอยู่รายรอบปราสาท พระเจ้าติโลกวิชัยยังให้ชักธงทุกชนิดมี ๕ สี งามวิจิตรประดับไว้บนยอดไม้ ยอดภูเขา และบนยอดเขาลิเนรุ เมื่อหมื่นมนุษย์ นาค ยักษ์ คนธรรพ์ และเทวดาเข้ามาหาพระองค์ ต่างก็ประณมมือไหว้แวดล้อมปราสาทอยู่



ผู้ชนะสิบทิศ ๔ (พลาณภาพแห่งบุญ)

๓๒๓

พระเจ้าจักรพรรดิมีเมตตาต่อผู้อยู่ในเขตแดนที่ปกครอง พระองค์จะตั้งจิตอธิษฐานว่า ปวงสัตว์ในโลกผู้อาศัยอาหารเป็น อยู่ทุกจำพวก ขอจงได้อาหารอันน่าพอใจด้วยใจของเรา เมื่อตั้ง จิตอย่างนี้ อาหารทั้งหลายก็บังเกิดขึ้น พระองค์สามารถเลี้ยง คนได้ทั้งโลกเพียงแค่นี้ก็คิดเท่านั้น นี่เป็นพลาณภาพที่เกิดจาก การสร้างบารมี ที่ท่านให้ทานอย่างหมดใจ บุษยาพระสัมมาสัม พุทธเจ้าทุกพระองค์ รวมถึงพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย และ พระอรหันตเจ้าทั้งปวง

เมื่อพระองค์สวรรคต จักรแก้วก็อันตรธานหายไป สาเหตุที่จักรแก้วหายไปนั้น ด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ การ สวรรคตของพระเจ้าจักรพรรดิ หรือพระเจ้าจักรพรรดิทรงออก ผนวช จักรแก้วจะอันตรธานหายไปก็ต่อเมื่อผ่านไป ๗ วัน นับ จากวันสวรรคตหรือทรงออกผนวช

ในจักรวาลหนึ่งจะมีพระเจ้าจักรพรรดิบังเกิดขึ้นได้ครั้ง ละพระองค์เดียวเท่านั้น พระเจ้าจักรพรรดิจะไม่ทรงอุบัติขึ้น พร้อมกัน ๒ พระองค์ เพราะจะทำให้มนุษย์ไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าพระเจ้าจักรพรรดิ ๒ พระองค์บารมีไม่เท่ากัน ความคิด คำพูด และการกระทำก็จะไม่เสมอกัน สรรพสัตว์ที่อยู่ในโอวาทของ พระเจ้าจักรพรรดิก็จะเป็นหนึ่งเดียวกัน และอาณาเขตแห่ง จักรแก้ว มีมากเกินกว่าจักรวาลเดียวจะรับได้ เมื่อพระเจ้า-



ผู้ชนะสิบทิศ ๔ (พลาญภาพแห่งบุญ)

๓๒๘

จักรพรรดิรบชนะ พิฆิตไปทั้ง ๔ ทวีป จักรแก้วจะลอยสถิตนิ่งๆ ท่ามกลางนภากาศ เพราะหากมีการเคลื่อนไหวสักเล็กน้อย นั่นจะเป็นเครื่องบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงของพระเจ้าจักรพรรดิพระองค์นั้น ดังนั้น เวลาที่พระเจ้าจักรพรรดิปรารถนาที่จะรู้ถึงความเปลี่ยนแปลง และเป็นการเตรียมพระองค์ไว้ก่อน พระองค์จะสั่งให้ซิงเชือกไว้ทั้งข้างล่างและข้างบนของจักรแก้ว จากนั้น ราชบุรุษจะไปวัดระดับของการเคลื่อนย้ายของจักรรัตนะนั้น ทุกๆ วัน หลังจากที่พระเจ้าติโลกวิชัยจักรพรรดิราชสวรรคตแล้ว จักรแก้วนั้นก็อันตรธานไป

ด้วยอำนาจแห่งความดีที่ท่านได้สั่งสม และด้วยการตั้งความปรารถนาของพระองค์ ครั้นละโลกแล้ว ท่านได้บังเกิดบนดาวดึงส์พิภพ ท่องเที่ยวอยู่ในสองภพภูมิเท่านั้น คือ เป็นเทวดา และมนุษย์โดยไม่รู้จักคิดอื่นเลย นี่เป็นผลแห่งการตั้งความปรารถนาด้วยใจ ตอนเป็นเทพบุตรก็เป็นใหญ่กว่าเทวดาทั้งหลาย เป็นมนุษย์ก็เป็นใหญ่ในเมืองมนุษย์ เป็นผู้สมบูรณ์ด้วยรูปลักษณะ ไม่มีผู้เสมอด้วยปัญญา

บุญที่สร้างไว้ดีแล้วนั้น ทำให้ท่านสมความปรารถนาในทุกสิ่ง หากปรารถนาสิ่งใดไม่ว่าจะเป็นโภชนาหาร รัตนะอันมีค่า หรือผ้าชนิดต่างๆ เพียงแค่ท่านนึกถึง และซื้อมือไปในที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดิน ภูเขา บนอากาศ ในน้ำ หรือในป่า สิ่งที



ผู้ชนะสิบทิศ ๔ (พลาญภาพแห่งบุญ)

๓๒๕

ต้องการ จะน้อมเข้ามาหาท่านทันที

พระองค์ท่านถึงกับเปล่งอุทานว่า “เราปรารถนาของหอม ชี้อมือไปในป่า ของหอมทุกอย่างย่อมบังเกิดขึ้นแก่เรา เราปรารถนายวดยาน ชี้อมือไปบนอากาศ ยวดยานทุกชนิดย่อมเข้ามาหาเรา เราปรารถนาดอกไม้ ชี้อมือไปในแผ่นดิน ดอกไม้ทุกชนิดย่อมเข้ามาหาเรา เราปรารถนาเครื่องประดับ ของเคี้ยว น้ำผึ้ง น้ำตาล เพียงแค่ชี้อมือเท่านั้น เครื่องประดับ ของเคี้ยว น้ำผึ้ง น้ำตาล ก็บังเกิดขึ้นแก่เรา” นี่เป็นพลาญภาพแห่งบุญที่พระองค์ได้สั่งสมไว้อย่างดีแล้วในภพชาตินั้น

พระองค์ท่านให้ท่านแก่คนไม่มีทรัพย์ คนเดินทางไกล ยาก เพื่อต้องการบรรลุพระลัมโพธิญาณอันประเสริฐ เพียงตั้งความปรารถนา มนุษย์โลก พร้อมทั้งเทวโลกต่างรำเรงยินดีที่จะได้มีส่วนในบุญกับพระพุทธเจ้า และในภพนั้น ท่านได้ท่องเที่ยวทั่วทิศทั้งสิบ ที่มีพุทธเขตนับไม่ถ้วน ได้สร้างบารมีอย่างเต็มที่ด้วยกายมนุษย์สำเร็จทุกอย่างดุจของทิพย์ที่สำเร็จได้ด้วยใจปรารถนา นอกจากนั้นท่านยังได้อธิษฐานว่า “ในอนาคตกาลเราจะตักลงอมฤตธรรมมีเสียงบันลือไพเราะ สละสลวย ปวงชนที่ตามเรามา จงได้ยินเสียงอันไพเราะของเรา เมื่อเมฆฝน คือ ธรรมธारा ตกลงมา ปวงชนจะเป็นผู้มีมีอาสวะ แม้ผู้มีบารมีอ่อนที่สุด ก็ขอให้บรรลุธรรมาภิสัมัย เราได้ให้ท่านที่ควรให้ บำเพ็ญศีลโดย



ผู้ชนะสิบทิศ๔ (พลาญภาพแห่งบุญ)

๓๓๐

ไม่เหลือ ถือเนกขัมมบารมี เพื่อบรรลुพระสัมโพธิญาณอันอุดม”

เมื่อท่านกล่าวถึงตรงนี้ ท่านก็ได้กล่าวเตือนมวลมนุษย์ทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายจงเห็นความเกียจคร้านและความวิวาทโดยเป็นภัย และเห็นความเพียรความไม่วิวาทโดยเป็นความเกษม จงปรารภความเพียร กล่าววาจาอ่อนหวานแก่กันและกัน จงตั้งอยู่ในความไม่ประมาท เมื่อพระพุทธรเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายมาประชุมกัน ท่านทั้งหลายจงกราบไหว้บูชาพระพุทธรเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายเถิด เพราะพระพุทธรเจ้าทั้งหลายเป็นอจินไตย พระธรรมของพระองค์ก็เป็นอจินไตย เมื่อบุคคลเลื่อมใสในพระพุทธรเจ้า และพระธรรมอันเป็นอจินไตย ย่อมมีวิบากเป็นอจินไตย”

เราจะเห็นว่า ชีวิตของผู้ชนะสิบทิศที่แท้จริงนั้น คือผู้ที่เห็นคุณค่าของการสร้างบารมี จะแสวงหาทางสร้างบารมีไปทั่วทุกทิศ ด้วยใจที่เคารพเลื่อมใสไม่มีประมาณ และจะสร้างบารมีจนหมดใจ จะไม่ประมาทในการสร้างบารมี แม้จะเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่งแล้วก็ตาม ดังนั้น พวกเราควรประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างพระโพธิสัตว์ทำอย่างเต็มที่เต็มกำลังของเรา การเกิดมาในภพชาตินี้ จะคุ้มค่าสมกับที่ได้เกิดมาพบต้นแบบแห่งการสร้างบารมี

